

המורדים

מחזה מאת עדנה מזי"א | בימוי משה קפטן

המחזה

המחזה מציג שלושה דורות מורדים במשפחה ישראלית אחת: בן, אימו וסבתו. כל אחד מורד בתחומו ובתקופתו, החל בתנועת הלח"י של שנות הארבעים, דרך תנועת שמאל קיצונית בשנות השישים ועד מרד נעורים קיומי בשנות התשעים.

המחזה מסופר דרך עיניה של מיכאלה, נציגת הדור השני במשפחה. לראשונה, שנים אחרי מות הוריה, היא שומעת את הסיפור האמיתי על משפחתה מפיו של שאול, מאהבה העלום של אמה ובהדרגה מתגלות לה עובדות המאירות באור חדש את יחסיה העכורים עמם בעבר. היא מבינה שהכעס על הוריה האידיאליסטיים, שעבורם הציבורי והפרטי היו ארוגים זה בזה – עיוור את עיניה, וכעת בבגרותה, היא מצליחה לראות אותם כבני אדם כשהם לעצמם. את המעברים מתקופה לתקופה וממצב בימתי אחד לשני, ממחיישים להקת רקדנים וקטעים מוסיקליים בני תקופות שונות. המרד כקו אופי, הוא הנושא המרכזי במחזה זה ובאמצעותו חוקרת המחזאית את הזהות החילונית הישראלית. הסיפור המשפחתי האנושי, עשיר במתח והפתעות, ומסופר בשפה תיאטרלית מלאת חיוניות.

הצגה ראשונה בהבימה: 7 בדצמבר 2017, אולם חובינא
 הצגה ראשונה בתיאטרון הקאמרי: 14 בדצמבר 2017
 משך הצגה: שעתיים ורבע כולל הפסקה

עורכת תכניה: רות טון מנדלסון | תחקיר: רמי סמו | צילומים בחזרות: ז'ראר אלון
 עיצוב גרפי: סטודיו איוור כרזה: אוהד גבעתי | עיצוב פוסטר: פארמלין + רעל

שיתוף פעולה בין תיאטרון הבימה לתיאטרון הקאמרי

המורדים

מאת עדנה מזי"א | בימוי משה קפטן

עיצוב תפאורה:
 ערן עצמון

עיצוב תלבושות:
 ארנה סמורגונסקי

מוסיקה:
 יוסי בן נון

עיצוב תנועה:
 מירי לזר

משתתפים:
 מרתה
 דניאל גל

אלמה
 אביב כרמי

שאול המבוגר
 עודד קוטלר

מיכאלה המבוגרת
 אודיה קורן

יאלי
 גל גולדשטיין

יואל
 מיכה סלקטר/אודי רוטשילד

מיכאלה הצעירה
 דנה מיינרט/נעמה שיטריט

שאול הצעיר
 אסף סולומון

וויליאמס
 עידו ברטל

זמרת
 הילה שלו

רקדנים:
 מוריאל דבי

עומרי וינקור
 רוס מוגלרי

תות מולאור
 יגאל משינסקי

מריאנה סינצ'וק
 לירון קיכלר

קטיה רוזנפלד
 ילדות: קלואי מרואלי/נגה שם טוב

תודה למירי לזר על יעוץ מוסיקלי

מנהלת הפקה – דנה כץ נעמן
 עוזר במאי – נטע שביט

עוזרת למעצבת התלבושות – אלכס קוכמן
 הקלטות אולפן וגיטרות – אלדר ירון

The Rebels

A play by **Edna Mazya** | Directed by **Moshe Kepten**

Set Design by **Eran Atzmon**

Costumes Design **Orna Smorgonsky**

Music **Yossi Ben Nun**

Movement Design **Miri Lazar**

Lighting Design **Avi Yona Bueno (Bambi)**

Wigs design **Osnat Sagie**

Video Art **Guy Romem**

Opening: Habima Theatre: 7 December 2017, The Rovina Hall
The Cameri Theatre: 14 December 2017, Cameri 1
Length: 2 hours and 15 minutes, including an interval

The cast:

Marta

Daniel Gal

Alma

Aviv Carmi

The adult Shaul

Oded Kotler

The adult Michaela

Odeya Koren

Yali

Gal Goldstein

Yoel

Micha Selektar/udi Rothchild

The young Michaela

Dana Meinrat/Naama Shitrit

The Young Shaul

Assaf Solomon

Williams

Ido Bartal

Singer

Hila Shalev

Dancers:

Moriel Debbi, Liron Kichler

Yigal Mashinski, Ross Mogerley

Tut Mullor, Katia Rozenfeld

Mariana Sinchuk, Omri Vinkur

Girls: **Chloe Maroely/**

Noga Shem Tov

Production Manager:

Dana Katz Naaman

Assistant Director:

Neta Shavitt

Assistant to Costume Designer:

Alex Kochman

The Play

The play depicts three generations of rebels in one Israeli family: A son, his mother and his grandmother. Each of them is a rebel in his field and period, from the Lehi movement of the 1940's ("Lehi - Fighters for the Freedom of Israel), through an extreme leftist movement in the 1960's to an existential youth revolt in the 1990's. The play is told through the eyes of Michaela, representative of the second generation in the family.

For the first time, years after her parents' death, she hears the true story of her family from Shaul, her mother's unknown lover, and gradually finds new facts that illuminate her murky relations with them in the past. She understands that the anger at her idealistic parents, for whom the public and the private were interwoven, blinded her eyes, and now as an adult she sees them as human beings. The transitions from period to period are illustrated by a group of dancers and musical segments of different periods.

The rebellion as a character line is the central theme in this play, through which the playwright investigate Israeli secular identity.

הרקע ההיסטורי-פוליטי להצגה "המורדים"

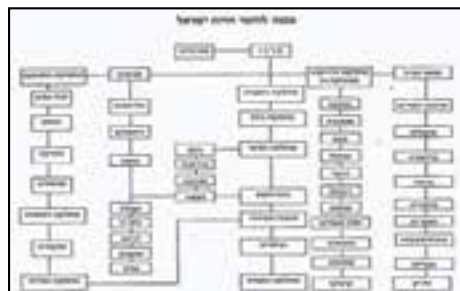
הרקע להצגה הוא הוויכוח הפנימי בתוך התנועה הציונית באשר ליחסים עם העולם הערבי ועם המעצמות העולמיות, וויכוח המלווה את התנועה מאז היווסדה. גיבורי ההצגה, משתייכים לשני פלגים מן הימין הקיצוני בתקופת המנדט הבריטי, שהיו נתונים לוויכוח עם רוב היישוב היהודי. בשלהי המאה ה-19 קמה התנועה הציונית כדי לתת מענה לאנטישמיות על ידי ביטולה של האנומליה היהודית והקמת בית לאומי ליהודים במולדתם ההיסטורית - ארץ ישראל. ממשלת בריטניה קיבלה מחבר הלאומים מנדט (1918-1948) לניהול פלשתינה, תוך כדי התחייבות להקמת בית לאומי ליהודים, מבלי לפגוע בזכויות ערביי ארץ ישראל. במקביל התעוררה התנועה הלאומית-ערבית-פלשתינאית, אשר התנגדה לכינונה של ריבונות יהודית. ב-1920, לאחר סידרת פרעות של ערבים ביהודים, הוקם ארגון "ההגנה" - צבא יהודי מחתרתי. על רקע התגברות ההגירה היהודית לארץ ישראל בשנות העשרים מפולין של גרמניה ובשנות השלושים מגרמניה ההיטלראית, החמירו פעולות הטרור של הערבים. בין השנים 1936-1939 פרץ מרד ערבי כנגד השלטון הבריטי והישות היהודית. רוב היישוב וארגון "ההגנה" תמכו במדיניות של חלוקת ארץ ישראל ובהבלגה מקסימלית כלפי הטרור הערבי והשלטון הבריטי הנכנע לו. באמצע שנות השלושים הוקם ה"אצ"ל" - ארגון צבאי לאומי, שדגל בסיסמא: "שתי גדות לירדן", דהיינו, מדינה יהודית בכל גבולות המנדט הבריטי. הבריטים, שעמדו ערב מלחמת העולם השנייה, נכנעו למרד הערבי ופרסמו את "הספר הלבן" - הגבלת ההגירה היהודית לממדים זעירים, וזאת על רקע אירופה העומדת לבעור. ארגון "ההגנה" לחם בבריטים בדרך של עלייה בלתי חוקית והתיישבות. "האצ"ל" לחם בבריטים בטרור. עם פרוץ מלחמת העולם השנייה הפסיקה "ההגנה" את הפעולות כנגד הבריטים ועברה לשיתוף פעולה מלא במלחמה באויב המשותף - גרמניה הנאצית.

"האצ"ל" גם הוא הניח את נשקו ואז פרש ממנו הארגון הקיקיוני "הלח" - לוחמי חירות ישראל, שדגל בהתנגדות בלתי מתפשרת כלפי הבריטים, תוך כדי שימוש בטרור אישי. היישוב היהודי פנה כולו כנגד פורשי "הלח". כאשר התבררו ממדי השואה באירופה ב-1943, חזר גם האצ"ל לפעילות טרור כנגד הבריטים שמנעו את הגירת יהודית אירופה. ב-29.11.47 הכריז האו"ם על קבלת תכנית החלוקה לשתי מדינות ומיד פרצו מאורעות דמים של ערביי ארץ ישראל כנגד היישוב היהודי שמנה כ-600,000 איש. לאחר מספר חודשי לחימה גבר היישוב היהודי וב-15.5.48 הוכרז על הקמת מדינת ישראל. למחרת בבוקר הצטרפו ארצות ערב השכנות למאבק הדמים ופלשו לתוך המדינה הצעירה. לאחר מספר חודשי לחימה נוספים גברה המדינה היהודית והוכרזה שביתת נשק. בעקבות אירועי הלחימה ברח חלק גדול של האוכלוסייה הערבית אל מעבר לגבולות המדינה היהודית ונוצרה בעיית הפליטים הפלשתינאים. לאחר מלחמת העצמאות (1948) נחצית החברה הישראלית מבחינה פוליטית ביחסה לעולם הערבי בכלל ולפליטים הפלשתינאים בפרט.

ב-1967, בעקבות מאבק על שימוש במימי נהר הירדן, פורצת מלחמה בין ישראל לשכנותיה. לאחר שישה ימי מלחמה כובשת ישראל את חצי האי סיני, הגדה המערבית ורמת הגולן. הוויכוח הישן בחברה הישראלית סביב פרשת היחסים עם הערבים והפליטים מתחדד. השמאל מתרחק שמאלה יותר, ותנועת "מצפן" מהווה את הסמן השמאלי הדוגל בביטול הציונות ובהקמת מדינה חלופית דמוקרטית. הימין מתרחק ימינה ודוגל בסיפוח השטחים הכבושים ובארץ ישראל השלמה.

יואב מזי"א

מבנה ארגוני של לח"י

כרוז "מבוקשים"

מחזרות בארץ ישראל

ההגנה – (נקרא גם "הארגון" ו"השורה")

הזרוע הצבאית הגדולה ביותר של הישוב היהודי, והיחידה שהייתה כפופה ישירות למרותו של הוועד הלאומי, להבדיל מארגוני המחזרות שנקראו "הפורשים" – אצ"ל ולח"י. ארגון "ההגנה", הוקם ב-1920 כתגובה על התנכלויות הולכות ומחמירות מצד הערבים נגד היהודים בארץ ישראל. בתחילה נשא אופי הגנתי בלבד, אבל בהדרגה לבש גם צביון התקפי (פעולות תגמול). במסגרת "ההגנה" התפתח הכוח הצבאי הסדיר של המחזרת העברית בארץ ישראל – ה"פלמ"ח". אחרי מלחמת העולם השנייה, פתחה "ההגנה" במאבק נגד השלטון המנדטורי הבריטי (בין השאר, במסגרת "תנועת המרי", יחד עם האצ"ל והלח"י). כשפרצה מלחמת העצמאות (1947), היה ארגון "ההגנה", הגרעין שממנו צמח צבא ההגנה לישראל.

האצ"ל – [ארגון צבאי לאומי]

האצ"ל נוסד בירושלים ב-1931 מתוך ארגון "ההגנה ב'", שפרש מן "ההגנה" לאחר מאורעות תרפ"ט. חבריו התנגדו למדיניות ה"הבלגה" של "ההגנה" כלפי הטרור הערבי. הם הזדהו עם דרכה של המפלגה הרוויזיוניסטית שבראשה עמד זאב ז'בוטינסקי, ולא ראו עצמם כפופים להחלטות הנהגת היישוב היהודי. הם אימצו את עמדת מפקד האצ"ל, דוד רזיאל, להגיב בתקיפות – "דם תחת דם" כלפי הטרור הערבי. בזמן מלחמת העולם השנייה, האצ"ל שיתף פעולה עם הבריטים, מכיוון שהבריטים לחמו בגרמנים, ורזיאל נפל במבצע חשאי בריטי בעיראק במאי 1941. ב-1942 הגיע מנחם בגין ארצה וכעבור שנה קיבל את הפיקוד על הארגון. ב-1944 הוא הכריז על מרד נגד הבריטים, ובכך פתח האצ"ל מאבק רצוף נגדם, עד להקמת המדינה. עם הקמת צה"ל פורק הארגון וחבריו התגייסו לצה"ל.

הלח"י [לוחמי חירות ישראל]

דוע גם בכינוי קבוצת שטרן. ארגון מחזרת ציוני ארץ ישראל שנוסד על ידי אברהם שטרן ("יאיר") ממפקדי אצ"ל, שפרש, מאחר והאמין במאבק בשלטון המנדט הבריטי גם תוך כדי מלחמת העולם השנייה, עד שתושג עצמאות ישראל. לח"י מנה כמה מאות חברים בלבד, אך שיטות הטרור שנקט – לרבות טרור אישי – היקנו לו פרסום רב. ייחודו של הלח"י", היה בכך שכלל אנשים בעלי השקפות מיניות ושמאליות כאחד כשהמכנה המשותף היחיד ביניהם הוא המלחמה בבריטים ככובשים זרים. החלטת עצרת האו"ם ב-29 בנובמבר 1947 על חלוקת ארץ ישראל העמידה את לח"י בפני בעיות מביכות. השמחה ההמונית הייתה הוכחה לכמיהת העם לעצמאות מיידית. לח"י ידע שאין טעם במאבק נגד הלך רוח זה. למחרת ההחלטה הופיע גילוי דעת של לח"י, שבו הודגשה העובדה כי ההחלטה "שללה סופית מן השלטון הזר בארץ ישראל את הזכות החוקית". החלוקה עצמה הוגדרה כ"פשע כלפי האמת ההיסטורית, הגיאוגרפית והכלכלית של הארץ, וגזל כלפי העם העברי". גילוי הדעת הכריז ש"העם העברי לא הכיר ולא יכיר לעולם בביתור מולדתו". כאשר הכריזו הערבים מלחמה על הישוב, הוחלט כי גם מול החזית הערבית יוכל לח"י לתרום את חלקו בשיטותיו המיוחדות, בלי לנטוש את המלחמה בבריטים. לח"י המשיך לתקוף את כוחותיהם ומתקניהם, חיבל בקווי הטלפון והטלגרף, במחנות הצבא ובמסילת הברזל. עם הקמת מדינת ישראל ב-14 במאי 1948, ראה לח"י חובה לעצמו לצרף כוחותיו אל הצבא העברי המתארגן. לאחר התגייסות הלוחמים ניסה לח"י להתארגן כתנועה פוליטית גלויה. בירושלים הוסיף לח"י להילחם כשבין פעולותיו החשובות הניסיון לכבוש את העיר העתיקה למחרת הכרזת המדינה. ב-17 בספטמבר, כשנורה ונהרג המתווך מטעם האו"ם, הרזון פולקה ברנדוט, נפל חשד על אנשי לח"י והארגון הוכרז כבלתי חוקי.

מבנק – עיתון יומי ישראלי שהופיע בין דצמבר 1947 – ספטמבר 1948 והיה חלק מהפיכתה של הלח"י לתנועה.

שבועון מחזרת לח"י שהופץ מ-1945 ועד 1947 בקרב תומכיה במועדוני הנוער, בתי ספר, בדואר הרגיל לפי כתובות ובהדבקה מחתרנית על קירות. בשיאו, הופץ ב-30,000 עותקים.

"המורדים" הוא המחזה המשפחתי השלישי שכתבת, במה הוא דומה ל"וינה על הים" ו"סיפור משפחתי" ובמה הוא שונה?

אם הוא דומה, אז לא במודע. ב"וינה על הים" וב"סיפור משפחתי" רציתי לטפל באנשים שכל כך עסוקים בעצמם, שהם פשוט לא פנויים לעסוק במציאות. עבורם המציאות היא מטרד מייגע, וכך היא נכפית עליהם שלא מרצונם. רות שטיין ב"סיפור משפחתי" מעדיפה לשתות שמפניה ולהסניף קוקאין בבית קפה, מאשר להתעסק במציאות שמעיקה, מכבידה, ובעיקר משעממת אותה. היא משלמת על כך מחיר מלא. זאת בחירה פנימית, מודעת רק בחלקה. לעומת זאת ב"מורדים" האנשים הם בעלי מודעות פוליטית חריפה, אבל עדיין הבעיות האישיות הן אלו שמציתות את הפוליטיקה. הם נאחזים במציאות הפוליטית באיזו התלהבות יתר, מתוך צורך בריגוש חריף. נדמה לי שמה שמקשר בין שלושת המחזות, זה החלל הנפשי הפנימי הפעור כמעט בכל אחת מהדמויות. רק אופן המילוי הוא שונה. מהבחינה הזאת אפשר לומר שב"מורדים" המחותרת מחליפה את הקוקאין, למרות שיש לציין שהדמויות לוקחות את עצמן ברצינות נטולת אירוניה. מבחינתם הם לא רואים את העיסוק המחותרתי שלהם כפאזה רומנטית. זאת הפריבילגיה של המחבר, להציע נקודת מבט חיצונית.

אפשר לומר שהמחזות שלך פוליטיים?

הם יוצאים ככה, אבל לא בכוונה תחילה. זה קורה במהלך הכתיבה. 'הקומה השנייה', ההיסטורית, נרקמת בשלב יותר מאוחר. אחרי שהסיפור האישי-משפחתי מגובש, אני מחפשת לו את הקונטקסט ההיסטורי המתאים. אני תמיד מתחילה מהאישי, אבל נראה לי יותר מעניין להגיד או להקביל אותו עם הסיפור ההיסטורי. הסימולטניות של הפאתוס הלאומי עם הקומדיה האנושית נותנת נפח. יוצרת אירוניה דרמטית.

ניתן לחוש שהמרד קיים ברוב המחזות שכתבת, במוצנע או על פני השטח.

ב"מורדים" הוא הופך להיות הנושא נגיד שהמרד הוא מטרייה רחבה שכוללת מונחים כמו אנרכיזם, אינדיבידואליזם קיצוני, תעוזה, התרסה, מחאה. נדמה לי שהאלמנטים האלה מפוזרים בכל דבר שכתבתי. גם ברומן שפרסמתי, "התפרצות איקס", הגיבור פורץ את הגבולות הבורגניים המקובלים ומגיע למעשה קיצוני. אולטימטיבי אפילו. בבסיס של כל זה מונח איזה חוסר נחת קיומי, מין צורך לבעוט כל הזמן, להתריס, לכעוס, להיות בעד הנגד, ובו בזמן להראות את המגוון והאווילי במרדנות הזאת. הדבר והיפוכו. סמיכות הגבוה והנמוך. אני משערת שהסימולטניות התמידית של רגשות סותרים ומסוכסכים מרכיבה את המנגנון הנפשי של המורד.

אורי אבנרי על הצטרפותו לאצ"ל

אורי אבנרי - חבר אצ"ל, 1940

בוגרי קורס נשק של לח"י בירושלים

... צעיר שלא הכרתי תחב לידי פתק: נצתווייתי להופיע בשעה 8 בערב בבית ספר ברחוב התבור בתל אביב. בכניסה ישאלו אותי לסיסמה, ועלי לענות "יהואש". ירדתי במורד רחוב קלישר לעבר רחוב התבור. לבי הלם בחוזקה, רגלי היו חלשות. ידעתי שזוהי השעה הגדולה בחיי. אחרי שנים של חיי שגרה, בבית הספר ובעבודה, אני עומד להתחיל פרק חדש, מהפכני, מסוכן, בעל חשיבות עליונה. בפתח בית הספר עמדו שני צעירים, בן ובת, שנראו כמו כל זוג אחר, והסתכלו בי באדישות. עברתי על פניהם כשלבי הולם. זהו זה! שמירה! מחתרת! סרטים וספרים רומנטיים עברו לנגד עיני. הנה הסכנה! החיים האמיתיים! לרגלי המדרגות עמדו בחור ובחורה, מבוגרים ממני. "סיסמה!" תבע הבחור. "י-הו-אש!" פלטתי. מאז שקיבלתי את "הקשר", שיננתי את המילה במשך כל היום. "עלה! קומה שנייה מימין!" "חכה שם! יקראו לך!" הוסיפה הבחורה. עליתי במדרגות חשוכות, גם הפרוזדור היה שרוי בחשכה גמורה. הבחנתי בקושי בכמה נערים בני גילי, שהיו כנראה נפחדים ונבוכים כמוני, שישבו בדומייה על הספסל. מתוך חדר סגור, בקצה הפרוזדור, נשמע מפעם לפעם קול עמום של רגליים הרוקעות ברצפה. ההתרגשות שלי גברה מרגע לרגע. הדלת מולי נפתחה. לרגע נשפך עלי אור בהיר. "אתה שם, כנס!" מישהו תפס בזרועי, דחף אותי לתוך החדר, הושיב אותי על כיסא ונעלם. לא ראיתי כלום. על השולחן מולי עמד זרקור קטן, שהאיר ישר לתוך עיני. הרגשתי שמאחורי האור יושבים אנשים. קול עמוק ובלתי טבעי קרא את שמי, יוסף אוסטרמן, ואת כתובתי. נענעתי בראשי. לא הייתי בטוח שאני יכול לדבר. "איפה אתה לומד?" שאל הקול. "אני...אני לא לומד. אני עובד. אצל עורך דין. עובד? כמה זמן?" נראה שבארגון - כמו בתנועות הנוער - לא היו רגילים לנערים שעובדים. "יותר משנה". מאחורי השולחן התלחשו. הקול העמוק עבר לשאלות על דעותיי הפוליטיות. מתי החלטתי להתגייס לארגון? מדוע? האם אני מכיר את מטרותי? האם אני מוכן לקבל על עצמי את המשמעת ואת הסכנות?...כעבור חצי שעה הרפו ממני. הרגשתי כמו סמרטוט סחוט. בחוץ, ברחוב, שאפתי שוב אוויר במלוא הריאות. הייתי בטוח שפיספתי את הבחינה. עוד חלום שנגוז. אבל כבר למחרת היום הופיעה במשרד שלי נערה שחרחרת ומסרה לי פתק. עליך להופיע ביום ראשון, היה כתוב שם, בשעה עשרים אפס-אפס במקום הידוע, בתלבושת מסודרת, בגדי חאקי ונעליים שחורות. הסיסמה: ראש פינה...קשה לתאר את חווית ההשתייכות למחתרת. כל חיי השתנו באחת, ואני איתם. כל רגע של החיים החדשים היה מוקדש לארגון. חיי המשפחה, העבודה וכל מה שהיה חשוב עד לאותה עת הפכו לטפלים ולתפלים. עכשיו היו לחיים תוכן ותכלית. ידענו שאנחנו משרתים מטרה גדולה, ולא פקפקנו בה לרגע. ידענו שיש לנו מנהיגים שאנחנו בוטחים בהם בעיניים עצומות, פשוטו כמשמעו, אנשים נועזים וחכמים, אף שלא ידענו מיהם.

מתוך: "אופטימי 2" מאת אורי אבנרי. הוצאת "ידיעות אחרונות" - ספרי חמד, 2014
 בגיל 15 הצטרף אורי אבנרי לאצ"ל לפלוגה ז' בפיקודו של האדריכל אביאל כץ. ב-1941 עזב את הארגון.

גאולה כהן על הצטרפותה ללח"י

הייתי חברת לוחמי חרות ישראל, לח"י, או כפי שנודענו אז ברחוב ובפי הבריטים יותר בכינוי: כנופיית שטרן. אל לח"י פרשתי מהאצ"ל, אל אצ"ל פרשתי מבית"ר, רק שלמעשה מבין שתי פרישות אלו לא הייתה פרישה אלא אחת - אל לח"י.... לקורס הגעתי אחרי שנתיים של פעילות באצ"ל, במחתרת. שנתיים נפגשת בחשאי, מלמדת ידי נשק בהסתר, מתגנבת בחשיכה לאחד הבתים שבפרוורים ולומדת מפי המפקדת, בתוך קבוצה של נערות, כיצד לשמור על כללי הקונספירציה. להיות בעלת סוד - זאת הייתה הרגשה חדשה ומעוררת. להתהלך כל היום כולו לאור השמש ולחיות כל היום כולו לאור דבר סתר - היה בזה משהו משכר. זה עשה פתאום את כל האחרים עיוורים וחרשים בעוד אני עוטה עצמי במעטה קסום. בחשאי ובמפלא הייתי בתוך החוץ, אבל בעיצומו של הסוד עצמו, בתוך הווי החיים המחתרתיים של האצ"ל, פה לא הייתה בשבילי שום פליאה, שום דבר לא היה חדש ולא היה זר. מתחת לבגדים האזרחיים שלי דומה היה עלי כאילו אני לבושה עוד באותם מדי תנועת בית"ר מימים ימימה. בגד מבעד לבגד, ואין האחד לוחץ ואיב לשני. אלא

שהאחד למעלה ומדי בית"ר למטה, מוצנעים. הבית"ר היה הקטנה שבי גדלה. עמדתי כמו כל הבית"ריות אז פני הברירה שהעמיד ראש בית"ר: למות או לכבוש את ההר. לא יכולנו למות. לא יכולנו עוד לכבוש את ההר. אבל גם לשיר שירי מלחמה לא יכולנו עוד. לשירי מלחמה אולי חיים וחוקים משלהם. הם יכולים להיות מושרים רק בדפיקות לב במרתפים או בדפיקות תופים בסך בראש קריה. אבל אותם לא יכולנו לשיר הרבה זמן במועדונים. ירדנו עם השיר למחתרת. ירדנו - ולא הרגשתי ירידה. מהקהל פרשתי זה מכבר, את הרגשת הזרות, ההתכנסות וההסתגרות אל עצמי נטעה בי הסביבה הלועגת והצוחקת מזה זמן. וכולם באצ"ל כך. אצל כולם הציצה כחוק החולצה החומה של בית"ר מבעד לחאקי. אשר על כן שום דבר לא היה זר לי פה וגם הכל נדמה היה עלי פשוט ובהכרח... לא הרבה בקשתי, שבוע ימים עבר ואני מוצאת בתיבת הדואר אשר לביתנו חוברת משוכפלת. "החזית", גיליון ראשון, בהוצאת

גאולה כהן כקריינית הרדיו של הלח"י, 1948

לח"י. קראתי. זאת הייתה ההתחלה וזה היה הכל. זאת הייתה קריאה ראשונה של חיי שבה צירופי כ"ב האותיות העבריות הסתדרו כך במיוחד למעני. זו לא הייתה קריאה. כתיבה גדולה הייתה בקריאה היא. ובתחושה אנכית שאין מאחוריה כלום חשתי שהדברים נכנסים בי מפני שהם שלי, שהחלל שישנו בי ישנו כדי שיוכל עכשיו להתמלא בדברים האלו. המושגים - מולדת, חרות, מלחמה, אויב - מודעי משכבר, נטבלו עכשיו טבילה ראשונה בחייהם וטעמתי בהם טעם בראשית.

מתוך "סיפורה של לוחמת" מאת גאולה כהן, הוצאת "קרני", תל אביב 1960

גאולה כהן, התגייסה ב-1942 לאצ"ל וכשנה לאחר מכן הצטרפה ללח"י, שם הכיסי שלה היה "אילנה". בלח"י הייתה קריינית בתחנת הרדיו המחתרתית "קול המחתרת העברית"

קריקטורה של לח"י נגד ברנדוט

מודעה על תחנת הרדיו של לח"י שפורסמה ב"החזית"

החברות בלח"י נבחרו לתפקידיהן ממש כפי שנבחרו הגברים - על פי כושרן הפיסי והרוחני. הן נדרשו לאותה מסירות ואותה הקרבה כמו החברים ולקחו חלק ברבות מהפעולות. בתחילה פעלו הנשים בעיקר בתחומי המנהלה, החינוך והארגון של המחתרת וכן בתפקידי שטח מגוונים: הדבקת כרזים, הדפסה והפצת חומרי הסברה, תצפיות ומעקבים. תפקיד נשי נוסף היה מקשרת שהעבירה הודעות בין החברים (זכורות במיוחד חסיה שפירא, המקשרת של יאיר ושלומית, המקשרת של יצחק שמיר, שהפכה לימים לאשתו). נשים נבחרו לתפקיד זה כיוון שלא משכו את תשומת לב המשטרה, ומאחר והשוטרים נמנעו מלחפש על גופן. חברות אחרות היו בעלות תפקידים מיוחדים - גאולה כהן למשל, היתה קריינית תחנת השידור של לח"י, ות קוטליצקי היתה האחראית על מחלקת הנוער ויהודית שקמוני "המלאך הלבן" של לח"י, טיפלה במתן עזרה רפואית לפצועים ודאגה להחלמתם. ברם, מעמדה של החברה בלח"י סבל מנחיתות בולטת בשטח המלחמתי. החברות בדרך כלל לא השתתפו או הועמדו בעמדות פיקוד במבצעים הקרביים. עובדה זו עוררה תרעומת בקרב נשות לח"י ששאפו לקחת חלק פעיל יותר בלחימה. במשך תקופה ארוכה היה עליהן להיאבק על זכות ההשתתפות בפעולות צבאיות ועל קביעת מקומן הראוי בין שורות החברים הלוחמים ולבסוף, מאבקן צלח. הבחורות, שקודם לכן לקחו חלק בעיקר בקורסים האידיאולוגיים, החלו להשתתף גם בקורסים ללימוד שימוש בנשק והצטרפו עד מהרה לפעולות מלחמתיות של ממש: חנה ערמוני וחנה מרפיש השתתפו בהנחת מוקשים בפיצוץ גשר נעמן; שש בחורות לקחו חלק בהתקפה על בתי המלאכה של הרכבות בחיפה; חברת המחתרת בטי קנט לזרוס הניחה פצצה בבנין משרד המושבות הבריטי בלונדון; לאה פריזנט לחמה בקרבות בירושלים ונהרגה בהתפוצצות מוקש. לוחמות לח"י נוספות נפגעו, נאסרו ואף נידונו למאסר עולם. הן ריצו את עונשן במשך שנים בכלא בית לחם. חלקן, כמו גאולה כהן, הצליחו לברוח משם. רשימת בנות לח"י שהשתתפו בלחימה ומעליהן עוד ארוכה. על הבולטות מביניהן ניתן לקרוא בהרחבה בספרה של לאה גלעדי "עליהן לא כתבו".

מתוך בלוג מוזיאון הלח"י, 1.07.2013

הפקה קודמת

1998 משתתפים:

תיאטרון "הקאמרי"
בשיתוף תיאטרון ירושלים לאמנויות הבמה
בימוי: עמרי ניצן
תפאורה ותלבושות: רות דר
ניהול מוסיקלי: ערן דינור
כוריאוגרפיה: דניאלה מיכאלי
סרטי וידאו - בימוי והפקה: רן בוגין
תאורה: בריאן הריס

מרתה - לימור גולדשטיין/אסנת פישמן
אלמה - מירב גרובר/שרית וינו-אלעד
שאל המבוגר - יוסי ידין/עודד תאומי/גדעון שמר
מיכאלה המבוגרת - לאורה ריבלין/גילת אנקורי
יאלי - זיו מאיר | יואל - אוהד שחר
מיכאלה הצעירה - שירי גולן/אמונה צבי/שיר אידלסון
שאל הצעיר - גיל פרנק/מיכה סלקטר
וויליאמס - אלון אופיר/חיים אתגר

המנון הלח"י

נכתב על-ידי אברהם שטרן, מייסד ומפקד הלח"י (קודם להקמת הלח"י שימש המנון זה את האצ"ל)

חיילים אלמונים

חיילים אלמונים הננו בלי מדים,
וסביבנו אימה וצלמוות.
כולנו גויסנו לכל החיים,
משורה משחרר רק המוות.

בימים אדומים של פרעות ודמים,
בלילות השחורים של יאוש.
בערים, בכפרים את דיגלנו נרים,
ועליו, הגנה וכיבוש.

לא גויסנו בשוט כהמון עבדים,
כדי לשפוך בנכר את דמנו.
רצוננו: להיות לעולם בני חורין,
חלומנו: למות בעד ארצנו.

פזמון

אם אנחנו ניפול ברחובות, בבתים,
יקברונו בלילה בלאט.
במקומנו יבואו אלפי אחרים,
ללחום ולכבוש עדי עד.

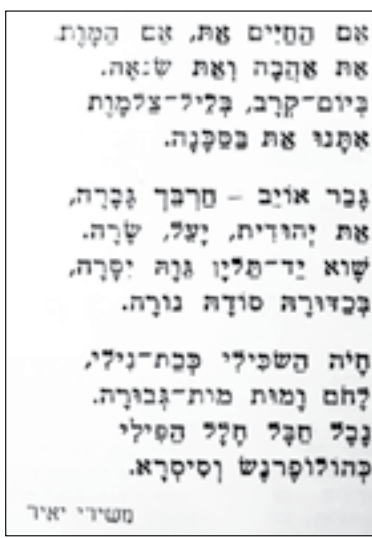
פזמון

בדמעות אימהות שכולות מבנים,
ובדם תינוקות טהורים -
כבמלט נדיבך הגופות ללבנים,
ובנין המולדת נקים.

פזמון

הגיליון השלישי של "החזית" - הביטאון התעמולתי של לח"י.

מודעת האבל על הירצחו של אברהם שטרן

יוצרי ההצגה

דנה מזי"א (מחזה)

מחזאית ובמאית. נולדה וגרה בתל אביב. בוגרת אוניברסיטת תל אביב בתיאטרון ופילוסופיה. בין מחזותיה: "משחקים בחצר האחורית", "סיפור משפחתי", "היה או לא היה", "החדר האחורי". בימה בין היתר את: "חברות הכי טובות", "משפחה חמה", "יומן חוף ברייטון", "אוי אלוהים". כתבה שני רומנים: "התפרצות א" ו"רומן משפחתי". ספרי ילדים: "סבתא עוד פעם", "מה עושים עם סבתא" ועוד.

משה קפטן (בימוי)

מנהל האמנותי של תיאטרון הבימה. בוגר בהצטיינות של החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב. בין עבודותיו בתיאטרון: "סימני דרך", "שייקספיר מאוהב", "LOVE, LOVE, LOVE", "עלובי החיים", "פליישר", "אויטה", "נעצר בחצות", "שיער", "חיזור גורלי", "גברתי הנאוה", "כנר על הגג", "ינטל", "עובד בשביל שניים", "האמת", "שם פרטי", "בחורים טובים", "קומדיה של טעויות", "ארוחה עם אידויט", "אם יש גן עדן", "רעל ותחרה", "כתם לידה", "אוליבר", "צלילי המוסיקה", "אבני קיו", "הכבש הששה עשר", "בת הים הקטנה", "היפה והחיה", "סיפורי נרניה". זוכה פרס הבמאי לשנת 2006 ב"פרס הבמה לילדים ולנוער" עבור בימוי ההצגה "שומבצל". זוכה פרס הבמאי ע"ש יוסף מילוא לשנת 2008 עבור בימוי ההצגה "כנר על הגג". זוכה פרס ליוצר המצטיין ע"ש השחקן שמעון פינקל לשנת 2013 עבור בימוי "גברתי הנאוה". מנהל אמנותי בתיאטרון "המדיטק" לילדים ולנוער בשנים 2007 - 2010 ומנהל אמנותי של פסטיבל ישראל בשנים 2011 - 2014. נשוי לשחקנית מאיה מעוז ואב למיקה ואדם.

ערן עצמון (עיצוב תפאורה)

בוגר המסלול לעיצוב במה ב"סמינר הקיבוצים". בין עבודותיו: בת. הבימה: "לילה במאי", "ארוחה עם אידויט", "אם יש גן עדן", "המחזמר 'כמעט נורמלי'", "רעל ותחרה", "החיה האמיץ שווייק" (בשיתוף ת. חיפה), "גברתי הנאוה", "חיזור גורלי", "פליישר", "עלובי החיים", "LOVE, LOVE, LOVE", "פרידה", "שייקספיר מאוהב". בת. הקאמרי: "המחזמר 'סאלח שבת'", "מנהל הבית", "ריצ'רד השני", "ריצ'רד השלישי", "סיראנו דה ברז'רק", "המחזמר 'שיער'", "אופרה בגרוש", "המחזמר 'סיפור הפרברים'", "תמונות מחיי נישואין" (בשיתוף ת. גשר). בת. בית ליסין: "ברודוויי פינת פרישמון", "ראודה", "הבנאליות של האהבה", "אקווס", "חלום של לילה בלב קיץ", "מראה מעל הגשר", "המחזמר 'אביב מתעורר', "שיינדלה", "מנדרגולה", "המחזמר 'אחים בדם'", "33 וריאציות", "משאלה אחת ימינה", "סוסים על כביש גהה", "החברות הכי טובות", "המקרה המוזר של הבלב בשעת לילה", "חתולה על גג פח לוהט", "אלה גרוסמן", "ביבר הזכוכית", "השחקנית", "אהבת מוות". בת. חיפה: "עץ אחרון בירושלים", "הר אדוני", "גזע". בת. באר שבע: "פיאף", "נורה", "הרולד ומוד". בת. הספרייה: "נדנדה בשניים", "שוק המציאות". בת. הערבי-עברי: "האוהל האדום", "נשים זרות". בתיאטרון: "קפוצ'ינו ברמאללה". בת. תמונע: "רומיאו ויוליה". בפסטיבל עכו, 2008: "מתחם התפודים" (פרס על עיצוב תפאורה). בקבוצת המחול פרסקו: "בגדי המלך החדשים". בת. המדיטק: "אורה הכפולה", "מפצח האגוזים", "המחזמר 'הקוסם מארץ עוץ'". בת. אורנה פורת: "הרפתקה בקרקס" (פרס על עיצוב תפאורה בפסטיבל חיפה להצגות ילדים, 2009). זוכה פרס התיאטרון על עיצוב התפאורה למחזמר "עלובי החיים".

ארנה סמורגונסקי (עיצוב תלבושות)

בוגרת החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. בין עבודותיה בתיאטרון: בת. הבימה: "חבילות מאמריקה", "תמרה", "ציד המכשפות", "שלוש נשים גבוהות", "הדיבוק", "מועדון האלמנות העליונות", "LOVE, LOVE, LOVE". בת. הקאמרי: "חברות הכי טובות", "הרודוס", "ליזיסטרה 2000", "הרב קמע", "קופנהגן", "ילדים רעים", "הדודה ואני", "הצמה של אבא", "אשה בעל בית", "מילאנו", "המפיקים", "מותו של סוכן", "יומן חוף ברייטון", "כנר על הגג", "היה או לא היה", "תרה", "ינטל", "הבדלה", "גטו", "איחש פישר", "האריסטוקרטים", "סוף טוב", "קברט", "סטמפניו", "ריצ'רד השני", "ריצ'רד השלישי", "רומן משפחתי", "מקבת", "דבר מצחיק קרה", "דג מוסר", "הברים של חברים", "החדר האחורי", "תמונות מחיי נישואין" (בשיתוף ת. בית ליסין). בת. בית ליסין: "אמנות", "סילביה", "שבעה", "ספר הג'ונגל", "ערפל", "טוב", "המים זוכרים", "ז'קו", "ארוחה עם חברים", "אלטלנה", "תאונה", "הקונצרט", "מבזק חדשות", "שבעה", "סליחות", "מה עושים עם ג'ני?", "פלדה", "נערי ההיסטוריה", "מראה מעל הגשר", "סוסים על כביש גהה", "עובד בשביל שניים", "אלה גרוסמן", "ביבר הזכוכית", "השחקנית", "אלוף הסוררת", "האורחת", "לצאת מהארון". בת. חיפה: "הדוד מקייפטאון", "האישה שבישלה את בעלה", "אותלו", "הכפיל", "המיליונרית מנאפולי". בת. באר שבע: "המתחזה". בת. המדיטק: "מקס ומוריץ", "המלאך", "נחמן". עיצבה תלבושות לאופרה "נבוקו" בטוקיו בבימויו עמרי ניצן.

יוסי בן נון (מוסיקה)

פסנתרן ומלחין. תואר ראשון מ"אקול נורמל סופרייר", פריז. תואר שני מ"מנהטן סקול אוף מיוזיק", ניו יורק. הופיע כסולן עם כל התזמורות הסימפוניות בארץ. הלחין וניהל מוסיקלית בכל התיאטראות בארץ. בין עבודותיו: בת. הבימה: "ההולכים בחושך", "בית ברנדה אלבה", "קופסה שחורה", "הנאהבים והנעימים", "חודש בכפר", "העז/או מי זאת סילביה", "מלחמה", "אנה קארנינה", "כל החיים לפניו", "אילוף הקטן", "כמעט נורמלי", "גברתי הנאוה", "אדיפוס - תיאור מקרה", "אויטה", "פליישר", "עלובי החיים", "שלוש אחיות", "סימני דרך". בת. בית ליסין: "יומנים", "אלטלנה", "חשמלית ושמה תשוקה", "אוליבר טוויסט", "הדוד וניה", "פרינסס מרי 7", "מלאכת החיים", "סוסים על כביש גהה", "אז בפראג", "בית מרקחת שטן בלום". בת. באר שבע: "קומדיה של טעויות", "השחקן". בת. הקאמרי: "אשכבה", "נורה", "הבכיינים", "כטוב בעיניכם", "מעין הכבשים", "אמא קוראז", "המלט", "המפיקים", "גפן בלאדי", "החגיגה", "היה או לא היה", "כנר על הגג", "שמו הולך לפניו", "ג'וני הלך", "ינטל", "גטו", "איחש פישר", "האריסטוקרטים", "קברט", "קזבלן", "רומן משפחתי". בת. חיפה: "מחיר הכבוד". בת. הסמטה: "השמשים". בפסטיבל עכו: "פרומות". בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "הברווזון המכוער". בת. המדיטק: "אוזו מוזו", "ציפור הנפש", "לרקוד עם אבא", "פרדיננד פדצור", "נחמן". זוכה קרן שרת במשך 12 שנים ברציפות. פרס אקו"ם להלחנה לתיאטרון, 1992. פרס מרגלית להלחנה לתיאטרון, 2000. פרס התיאטרון 2004 על "הנאהבים והנעימים". פרס מלחין השנה לילדים 2008 על "אוזו מוזו".

סקיצות לתלבושות - אורנה סמורגונסקי

מירי לזר (עיצוב תנועה)

בימאית, כוריאוגרפית ועורכת מוזיקלית. בוגרת מצטיינת של המסלול לתיאטרון מחול ב"סמינר הקיבוצים", 2009. בוגרת ומצטיינת דיקאן בתואר שני בתכנית הבינתחומית לאמנויות באוניברסיטת ת"א, 2015. בין עבודותיה כבמאית: "אין סוף" (ת. הבימה), "שמונה וחצי" (ביה"ס לאמנויות הבמה של סמינר הקיבוצים), "25" בשיתוף עם מאור זגורי, זוכת פרס ההצגה המצטיינת וציון לשבח על בימוי (פסטיבל עכו, 2010), אשר הציגה גם ב"צוותא", ב"הבימה" ובסן דייגו, "DIZTANZ" (צוותא), "POLAROID" (ביה"ס לאמנויות הבמה של סמינר הקיבוצים), ת. הבימה, ת. תמונע ובפסטיבל התיאטרון הבינ"ל בבלארוס, זוכת פרס הכוריאוגרפיה. הצגותיה ככוריאוגרפית וכעורכת מוזיקלית: בת. הבימה: "עלובי החיים", "פרידה", "לבד בברלין", "יחסים מסוכנים", "המלט", "יהוא", "הסוחר מוונציה", "נתתי לה חיי", "מישהו ימות בסוף". קופרודוקציות ת. הבימה ות. הקאמרי: "שלוש אחיות", "אישה בורחת מבשורה", "חשמלית ושמה תשוקה", "הכיתה שלנו" (זוכת פרס התיאטרון לשנת 2014). בת. הקאמרי: "קרום", "מקבת". בת. גשר: "רוח התיאטרון", "פציעות קטנות". באופרה הישראלית: "לנוע בלי לזוז" (בשיתוף תזמורת המהפכה). בת. תמונע: "אבסינטי", "המחברת הגדולה". בת. צוותא: "בתולים", "הרדופים" (זוכת פרס קיפוד הזהב, 2013 על עיצוב התנועה), "הומאז". מעצבת פסקול בסדרות הטלוויזיה "יקי ואני" ו"זגורי אימפריה", מנחה סדנאות תיאטרון-מחול ומוסיקה לתלמידים ומורים, ומורה לבימוי בביה"ס לאמנויות הבמה של "סמינר הקיבוצים".

אבי יונה בואנו (במבי) (עיצוב תאורה)

עבד בין היתר עם להקת "הקיקור", מייק אולדפילד, דייוויד גילמור, רוג'ר ווטס, מיטלוף, סטיבי וונדר, נינה סימון ומיילס דייוויס. עבד עם להקות ותיאטרונים שונים בארץ ובהם הקאמרי, הבימה, תיאטרון גשר, תיאטרון באר-שבע והתיאטרון העירוני חיפה. היה למעצב הבית של אנסמבל עיתים של רינה ירושלמי. עיצב תאורה להפקות רבות של האופרה הישראלית, לרבות הפקות הענק במצדה. כן עיצב תאורה להפקות מחול רבות של להקות בארץ ובעולם, בהן להקת אלון אייל, בלט האופרה של פריז, בלט קולברג, קארט בלאנש, NDT, הבלט המלכותי הדני, בלט באזל, בלט הלסינקי, גראנד בלט קנדיאן וכן ללהקת ענבל, ענבל פינטו ואבשלום פולק וללהקת LEV של שרון אייל וגיא בכר. משנת 1990 משמש מעצב הבית של להקת בת-שבע, בה עיצב תאורה ליצירות רבות. זכה בפרס עיצוב התאורה בפרס התיאטרון הישראלי 11 פעמים בשנים 2010-1995. כן בפרס שפירא על פיתוח שפה ייחודית לעולם המחול (1993), בציון לשבח פרס משה הלוי לאמנות הבמה (1996) ובפרס על הישגים יוצאי דופן מידי ארגון Thea של דיסני (2008).

גיא רומם (וידאו ארט)

ממובילי תחום עיצוב התוכן להקרנה בארץ, במגוון תחומים. עיצוב וידאו לתיאטרון: "נתתי לה חיי", "חיזור גורלי", "1984" (ת. הבימה), "הלב האמיתי של אירנה סנדלר", "סולם יעקב" (ת. השעה), "המסע אל האור" (מוזיאון המדע ירושלים). עיצוב וידאו להופעות מוזיקה - שלמה ארצי "צימאון" 2003, "שפויים" 2007, "עונת ההופעות" 2010, "אוסר אקספרס" 2012, "שולם חנוך (4 תחנות" 2010), "שולם שבן (עם הפילהרמונית" 2013, "תרגיל בהתעוררות" 2014), יהודה פוליקר ("אהבה על תנאי", 2010, "מוזאון החלומות" 2014), משינה ("הופעת האיחוד" 2003, "רומנטיקה עתידית" 2005, "עיסקי הרוק'נרול" 2010), הדג נחש (2010), "התקווה 6" (2016), אסתר ראדה (2012), תיסלם (2002). עיצוב וידאו פסטיבלי מוזיקה: פסטיבל עין גב לזמר עברי (2010-2017), פסטיבל בום-בוקס (2016), מופע "עבודה עברית בפארק הירקון" (2008), עיצוב ובימוי מיצגים - "קסם בספארי", "TLV Watershow", "לילה לבן בנתניה". עיצוב לטקסים ממלכתיים - טקס המשואות (2013, 2015), פרס ישראל (2009, 2010, 2012), פרס לנדאו לאמנויות ומדעים (2011, 2013, 2015), פרס ספיר לספרות (2012, 2016), חידון התנ"ך העולמי (2016, 2017), טקס פרס דן דוד (2011-2017).

שחקני ההצגה

דניאל גל (מרתה)

בוגרת סטודיו למשחק ניסן נתיב תל אביב, 2014. בין תפקידיה בתיאטרון: בת. הבימה: "שייקספיר מאוהב" (ויולה/קנט/רומיאו). בת. החאן: "הדוד וניה" (ילנה אנדרייבנה), "הנשים העליזות מווינדזור" (אן פייג), "חזקאל" (נעמה), "חלום ליל קיץ" (הרמיה). בקולנוע: "אנטנה", "הלהקה האחרונה בלבנון", "קו 300". בטלוויזיה: "חיים אחרים", "פצועים בראש", "גאליס", "תאג'ד", "ראש גדול", "שרה שטיין" – לטלוויזיה הגרמנית. בין השנים 2005–2011 רקדה באופן מקצועי בלהקות קמע, מריה קונג, אנסמבל בת שבע ועבדה עם הכוריאוגרפים אוהד נהרי, שרון אייל, עידן כהן, רותית זיו ורותם תש"ח. כוריאוגרפיה לתיאטרון: "ארץ פוק", "אני דניאל חארמס".

אביב כרמי (אלמה)

בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2014 בין תפקידיה: בתאטרון גשר: "המחברת הגדולה" (הסבתא), "חוות החיות" (נפוליאון). בטלוויזיה: "מיגל" (אמירה).

עודד קוטלר (שאלו המבורג)

יליד ת"א. שחקן תיאטרון וקולנוע, במאי, מנהל אמנותי. מבכירי השחקנים והיוצרים בתיאטרון הישראלי. בצבא שרת כשחקן ובמאי בלהקת פיקוד מרכז. לאחר מכן השתתף בלהקת "בצל ירוק" ושיחק בתיאטראות "האהל" ו"הקאמרי"; היה חבר האנסמבל והנהלה האמנותית של התיאטרון הקאמרי; מייסדי "במת השחקנים"; שימש כמנהלו האמנותי של "תיאטרון חיפה" (1970–1979); ייסד את "תיאטרון נווה צדק" (1980) ואת פסטיבל עכו לתיאטרון אחר; ניהל את פסטיבל ישראל (1985–1990); ייסד את "תיאטרון המעבדה" בירושלים ועוד. כשחקן בתיאטרון השתתף לאחרונה ב"נערי ההיסטוריה", "גוד ביי אפריקה", "הבנאליות של האהבה" וב"הודאה". בין עבודותיו כבמאי בתיאטרון: "חפץ", "מלאכת החיים", "משחקים בחצר האחורית", "סינית אני מדברת אליך", "גיבור מעמד הפועלים", "חברון", "תפוחים מן המדבר", האופרה "צחוק של עכברוש" ולאחרונה "הילכו שניים יחדיו", "פרוסט ניקסון", "אח יקר". בין עבודותיו כבמאי קולנוע: "רומן בהמשכים" על פי סיפור מאת יצחק בן נר. בטלוויזיה ביים את הסדרה "משפחה". בקולנוע: "משפחת שמחון", "חולות לוחטים", "כל ממזר מלך", "פרשת וינשל", "שלושה ימים וילד", "מיכאל שלי". בטלוויזיה: "אסתי המכוערת" ובסדרת המשך "אלביס", רוזנטל והאישה המסתורית" (2004–2005), "חסמב"ה דור 3" בתפקיד ירון זהבי. פרסים: על עבודותיו בתיאטרון זכה חמש פעמים בפרס "כינור דוד", בפרס המועצה לתרבות ואמנות, בפרס יו"ר הכנסת (1982), בפרס מרגלית (1984), בפרס רוזנבלום (2006), בפרס התיאטרון הישראלי למפעל חיים (2007). בקולנוע – משחקו בסרט "שלושה ימים וילד" זיכה אותו בפרס השחקן הטוב ביותר בפסטיבל קאן (1967). בשנת 2008 זכה בפרס מפעל חיים בתחום הקולנוע מטעם בית הספר הגבוה לקולנוע "סם שפיגל". בימים אלה זכה בפרס מפעל חיים מטעם אמ"י, אגוד אמני ישראל ובפרס א.מ.ת. על תרומתו לתיאטרון הישראלי.

גל גולדשטיין (יאלי)

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2017 בהצטיינות. בוגר מגמת תיאטרון ב"תלמה ילון" בהצטיינות. במהלך לימודיו זכה במלגות רבות, ביניהן: מלגה ע"ש צבי קליר על הצטיינות בלימודים, מלגת קרן התרבות אמריקה-ישראל, מלגת הצטיינות ע"ש נירה ושמואל רודנסקי, מלגה ע"ש אוהלה הלוי, מלגת חג המחזמר "דור המחר". בין תפקידיה: בת. הספרה: "יוסף וכתונת הפסים המשגעת" (יוסף), "פגישה לאין קץ", "פיפון". בת. הבימה: "שייקספיר מאוהב". בת. בית ליסין: "אוליבר". בטלוויזיה: "כוכב הצפון".

אודיה קורן (מיכאלה המבורג)

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 1984. בין ההצגות בהן השתתפה: בת. נווה צדק: "המלך הלך לישון", "נעורי ורדה'לה", "החייל האמיץ שויק", "הפטריוט". הצגות שונות בתיאטרון לילדים ולנוער. בת. הבימה: "אדם", "לאילו". בת. הקאמרי: "אשה בעל בית" (נעמי), "עקר בית" (גליה), "הגיל הנכון לאהבה" (נעמי), "לארץ המובטחת", "וניה סוניה מאשה ושפיץ" (סוניה), "על האש" (רוחלה), "רישיון לחיים" (הילדה). בת. באר שבע: "אחרון המאהבים הלוהטים" (איילין). בת. חיפה: "הדודה של מנש". בת. יידישפיל: "שירלי ולנטיין". מופע-יחיד (סטנד אפ) "סליחה שאני נושמת" ו"סגורה לרגל שיפוצים". מופע הבידור "קונגרס הנשים המצחיקות". בטלוויזיה: "סופשבע" עם דודו טופז (ערוץ 1) "אין עם מי לדבר", "זהו זה" (ערוץ 2), "סיפור אהבה" עם יוסי סיאס (ערוץ 3). הסדרה "מיי פירסט סוני", "חברות", "טלנובלה בע"מ", "מונית צהובה", "עניין של זמן". בקולנוע: "קפה עם לימון", "תל אביב ברלין". חיברה את הספר (יחד עם עמרי בר לב) "מיתה זוגית" – מדריך הישרדות לחיי זוגיות בהוצאת דיבה". ברדיו: מאז 2007 "ציפורי לילה עושות עניין" ו"בטלים בשישים (עם נתן דטנר) ב"גלי צה"ל".

מיכה סלקטר (יואל)

בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב, 1994. זכה במלגות מטעם הסטודיו למשחק, מטעם ההסתדרות ומטעם "קרן תרבות אמריקה ישראל". בין תפקידיה: בת. הבימה: "יתומים" (טריט), "12 המושבעים" (מס' 8), "זינזאנה" (אירה הופמן), "מלכוד 22" (קאטקארט), "חשיבותה של רצינות" (אלג'רונן), "הדיבוק" (חנן), "הר לא זז" (סומיקווימאדה). בת. הקאמרי: "כטוב בעיניכם" (אורלנדו), "מר גרין" (וס), "האישה בשחור" (השחקן), "ביבר הזכוכית" (טום), "שמנה" (טום), "בואינג בואינג" (ברנר), "אויב העם" (הופסטאד), "המפקח בא" (ארנון גיסר), "עיר הנפט" (קובו), "מותו של סוכן" (ביף), "המלך ליר" (אדגר), "כבוד אבוד" (אייזיק), "מלון רנדוו" (פיירדן), "כטוב בעיניכם" (דאק), "איסמעיליה" (עמי). בת. בית ליסין: סרט צרפתי (שי), באנדה (נוחי), "אז פראג" (גבי). בת. באר שבע: "מהומה רבה על לא דבר" (בנדיק). בקולנוע: "מסע הפלמ"ח", "ג'רפות", "גרעין קשה", "עיניים שלי", "בת קול", "אחים", "ההסדר", "אין שמות על הדלתות", "אהבה ממבט שני", "העולם מצחיק", "טוביאנסקי", "אבוללה", "הנשף". בטלוויזיה: "איש משטרה", "סיטון", "טירונות", "המכון", "האישה באפור", "סיפורים קצרים על אהבה", "מעורב ירושלמי", "אלטלנה", "שירות חדרים", "בני ערובה", "כוכב הצפון", "פולמוס", "כדברא", "מתים לרגע", "צוות אזולאי". כתב את התסריט לסרט "בת קול" פרסים: הפרס ע"ש שמעון פינקל (1995) על תפקידו ב"תומים", הפרס ע"ש עדנה פלידל על תפקידו במפקח (2000), הפרס ע"ש אברהם בן יוסף על תפקידו ב"מר גרין" (2002), הפרס ע"ש רפאל קלצקין על מגוון תפקידיו (2006), פרס השחקן המצטיין בבית ליסין על תפקידו ב"אז פראג" (2013).

אודי רוטשילד (יואל)

בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב, ת"א, 2003. זוכה מילגת קרן שרת לשנים 2001 – 2003. בין תפקידיה: בקאמרי: "מעגל הגיר הקווקזי", "אורי מוודות", "בית ספר לנשים", "פאנק רוק", "הם יורים גם בסוסים", "אמא קוראז' וילדיה", "אלקטרה", "אח יקר", "יהודים רעים", "כטוב בעיניכם", "קורם". בתיאטרון חיפה: "משפחת ישראל". בתיאטרון החאן: "בגדי המלך" (בשיתוף הבימה), "החיים הם חלום", "ערים של האנשים הקטנים", "מלחמה על הבית", "הקמצן", "אוסר", "הקיקי", "המצליחים", "נישואים", "הקץ של העץ" (בשיתוף המדיטק), "אותלו", "בידרמן והמציתים", "אהבת הדרקון", "הנסיכה האמריקאית", "תעלולי סקפן".

הילה שלו (זמרת)

בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2012. בין תפקידיה: בת. הבימה: "השבועה" (שדה/מפעילת בובת ילד), "המאהב" (דאפי), "חיזור גורלי", "משפחה עליזה" (מרי), "סיפור פשוט" (מינה צימליך), "LOVE LOVE LOVE" (רוז), "אגדת רובינא" (חנה רובינא, בשיתוף ת. השעה), "סימי דרך" (נעמי א'). "מסע הדוד מקס" (ת. חיפה). "שרוליק" (סל"ה בשיתוף ת. הקאמרי). "כטוב בעיניכם" (ת. המדיטק בשיתוף ת. בית ליסין), "הכבש הששה עשר" (ת. המדיטק בשיתוף ת. ארצי לנוער), "מומו", "מופע זוגי" (ת. המדיטק). בת. אורנה פורת לילדים ונוער: "אי המטמון".

רקדנים

מוריאל דבי

בוגר תיכון האקדמיה למוזיקה ומחול, ירושלים. רקד בלהקת המחול הקיבוצית, הבלט של האנובר (גרמניה), הבלט הישראלי ובלט נס ציונה, יצירות של הכוריאוגרפים הנחשבים בעולם (וויליאם פורסייט, יוהן אינגר, מאורו ביגונזטי ועוד) זוכה פרס ראשון בתחרות לבלט ע"ש מיה ארבתובה (2004).

עומרי וינקור

בוגר מגמת מחול. השתתף כרקדן בהפקות ובלהקות שונות, ביניהן: להקת "פרסקו", להקת מחול מודרני "silver", פרוייקטים בארץ ובחו"ל של עוז מורג וטל הנדלסמן.

רוס מוגרלי

נולד ברידג'וד, ניו-ג'רזי. למד מחול וכוריאוגרפיה באוניברסיטת פלורידה (UF). סיים את הכשרתו במחול במסלול להכשרת רקדנים ב"מרכז בכורי העתים". בארצות הברית הופיע עבור הכוריאוגרפים אן-ליב יאנג, מרק היים ושיחק בקבוצת התאטרון "פלורידה פליירס". בת. הבימה: "אוויתה", "פרידה". עבד עם הכוריאוגרפים ניב שיינפלד, און לאור וסער מגל.

תות מולאר

בוגרת הקולג' לאומנויות הבמה "Laine Theatre Arts" בלונדון, וזכתה פרס המצטיינים. משמשת כדאנס קפטן בהפקות שונות. בין תפקידיה: בת. הבימה: "גברתי האווה", "אוויתה". בת. הפרטי: "סינדרלה", "בת הים הקטנה" (Disney), "שרק" (DreamWorks), "הנסיך המאושר", "שובו של הג'יני", "זורו", "פסטיבל שירי ילדים: 2008. הופיעה בהרכב הרקדנים של הלהקה TYP. בטלוויזיה: "נולד לרקוד" 3. יצרה כוראוגרפיות עבור תכניות הטלוויזיה "ארץ נהדרת" ו"רקדים עם כוכבים". כמו כן, יצרה כוריאוגרפיה לאנסמבל "ציפורלה" ולהצגה "סיפור אהבה בשלושה פרקים" בת. הבימה.

יגאל משינסקי

בוגר האקדמיה למחול "בומר". רקד בלהקת המחול הקיבוצית ולהקת "פרסקו". עבד עם כוראוגרפים רבים, ביניהם: עידו תדמור, סאלי אן פרידלנד, אליס דור כהן. בת. הבימה: "פרידה". הופיע כרקדן במחזות הזמר: "כנר על הגג", "קברט", "קזבלן", "שיער", "סיפור הפרברים". מלמד בלט קלאסי ומודרני בבתי הספר למחול ברחבי הארץ.

מריאנה סינצ'וק

רקדנית ומורה למחול. בוגרת ביה"ס למחול בת-דור, תל אביב. רקדה באקדמיה הבינלאומית לבלט קלאסי "SIBA", אוסטריה. הוכשרה במסלול להכשרת רקדנים בהנהלת נעמי פרלוב ואופיר דגן. רקדה בלהקת המחול בת-דור ובלהקתו של הכוראוגרף פיטר מקוי, גרמניה. בין תפקידיה: בת. הבימה: "אוויתה". בת. הקאמרי: "קברט". באופרה הישראלית: "נשף המסכות", "סיפורי הופמן", "לה רונדינה". בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "הלב של שירז". בת. הפרטי: "היירספריי".

לירון קיכלר

החלה את לימודי המחול בבית ספר לבלט של מרים קופמן. במהלך תקופה זו זכתה במקום הראשון בתחרות ע"ש מיה ארבתובה, בתחרויות ע"ש קרן שרת, בתחרות ע"ש ג'נט אורדמן (מקום השני). כמו כן, זכתה במלגה לקורס קיץ בזלצבורג בתוכנית "הפה דה דה". רקדה ב - "הפרויקט" בבית האופרה, בתאטרון מחול ירושלים, בלהקת המחול הקיבוצית הצעירה, בלהקת המחול "פרסקו" ועבדה עם הכוריאוגרף והרקדן מיכאל גטמן. בת. הבימה: "פרידה".

קטיה רוזנפלד

רקדנית ומורה למחול קלאסי, מודרני ומיזיקל. הופיעה בארץ ובארצות הברית. עבדה מול הכוריאוגרפים: עוז מורג, קלוד דדיה, נדב צלנר, אלדר גרויסמן ועוד. בת. הקאמרי: "סיפור הפרברים", "מצחיקונת". בת. הפרטי: "שלגיה", "המלך ואני", הצגותיהם של יובל המבולבל ורינת גבאי, "מותק של פסטיבל", "הפסטיבל", בטלוויזיה: "מה נסגר", "הפיג'מות", "ערב חד פעמי".

דנה מיינרט (מיכאלה הצעירה)

בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין. בין תפקידיה: בת. גשר: "פרימדונה" (מריה, מרגרט יוז). בת. הקאמרי: "איש קטן מה עכשיו?" (אמה מורשל, המכונה מה-מה, פרס השחקנית המבטיחה, 2013), "וניה סוניה מאשה ושפיץ" (נינה), "איבנוב" (סשה), "חולה אהבה בשיכון ג'" (מיכאלה), "יהודים רעים" (מלודי), "אנה פרנק" (אנה), "כטוב בעיניכם" (סליה), "קרומ" (טרודה). בקולנוע: "אפס ביחסי אנוש". בטלוויזיה: "תא גורדין", "2.3 בשבוע".

נעמה שטרית (מיכאלה הצעירה)

בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2010. במהלך לימודיה זכתה במלגות: קרן שוסהיים, התחרות על שם אורנה בן חורין, התחרות על שם עדי קמרי, התחרות על שם ד"ר שוש אביגל. במסגרת לימודיה שיחקה בהצגות: "המרחק מכאן" (ג'ון), "רוקדים בלונאסה" (כריס), המחזמר "מתגלגלים" (קייטי), "בייבי בייבי" (אלונה), "למה לא באתי לפני המלחמה" (אליזבת). בת. הקאמרי: "אמדאוס" (קונסטנצה), "גטו" (הבובה), "המלט" (אפליה), "זהב טורקי" (אתי), "כנר על הגג" (חולהיה), "קיוזוז" (שפרה), "רומן משפחתי" (נעמי), "תעלת בלאומילך" (דבורה), "גם הוא באצילים" (לוסיל/אשת הסולטן), "ארוחת טעימות" (נטע). בטלוויזיה: "השועלים". בקולנוע: "העולם מצחיק".

אסף סולומון (שאלו הצעיר)

בוגר ביה"ס הגבוה לאומנויות הבמה "בית צבי", 2002. בין תפקידי בתיאטרון: בת. הקאמרי: "המלט", "ריצ'רד השני", "ריצ'רד השלישי", "סיראנו דה ברז'רק", "אמא קוראז", "חולה אהבה בשיכון ג'", "עמודי החברה", "כטוב בעיניכם", "פתאום דפיקה בלדת", "מקבת", "כטוב בעיניכם", "איבאנוב". בת. חיפה: "יוליסס על בקבוקים", "תפרים". באנסמבל תיאטרון הרצליה: "שלוש אחיות", "גשם שחור", "המתאבד". בפסטיבל הצגות הילדים הבינ"ל: "עלילות הגבורה של דון קישוט וסנשו פנשה" (סנשו, זוכה פרס השחקן הטוב ביותר). בת. הספריה: "ארץ אחרת", "ריצ'רד השני", "ריצ'רד השלישי", "אורח לא צפוי", "עד התביעה", "בית הבובות", "קלף חזק", "תופרים", "הסוחר מוונציה", "כמו שתרצו אותי", "הצודקים", "המסע לארץ הקופים", "שרון סמו הרוצח", "מוריד הגשם". בת. ערבי-עברי ביפו: "שיר המוות" - פסטיבל מחזאות ערבית. בת. תמונע: "אני ונפשי". בת. העברי: "גטו", "אנטיגונה". בחוג לתיאטרון, אוניברסיטת ת"א: "דון ז'ואן ושיפל חברו".

עידו ברטל (ויליאמס)

בוגר הסטודיו למשחק של ניסן נתיב, 2010. זוכה מלגת קרן שרת ומלגת משחק בחסות אלי ליאון. בין תפקידי בת. הבימה: "החולה ההודי" (שגב חיסדאי), "הסוחר מוונציה" (באסאניו), "הקמצן" (ולר), "אבא גוריו" (ראסטיניאק), "נעצר בחצות" (ד"ר קונראד), "פליישר" (עו"ד נחמיה קורצמן), "עלובי החיים" (אנדורא), "אין סוף" (הנלד), "LOVE LOVE LOVE" (קני). בת. הערבי-עברי: "שרופים" (סימון). בת. בית ליסין: "אביב מתעורר" (מלכיאר), "אמא מאוהבת" (עומר), "אמא שלו" (מתיו). בת. הקאמרי: "המצעד" (יואי דורסי), "קומדיה של טעויות" (אנטיפולוס). בת. השעה: "הלב האמיץ של אירנה סנדלר" (סטפן), "חטיפה מן המנזר" (שוקי). בקולנוע: "העולם מצחיק", "6 פעמים". בטלוויזיה הגרמנית: הסרטים "נשמתו של רוצח" (יורם בנש) ו"המעבר" (ארז). בטלוויזיה הישראלית: "בובות", "סרוגים" 2, "נשות הטייסים", "אליפים", "ניו יורק", "בני ערובה", "שבאבניקים", "חצויה", "מרוי", "פיג'מות", "נעמיות", "חברות" 2.

אגודת ידידי הבימה

אגודת ידידי הבימה תומכת בפרוייקטים מיוחדים ושותפה בעשייה התרבותית והחברתית-קהילתית של התיאטרון. אנו, באגודת הידידים של התיאטרון הלאומי, גאים להיות חלק מהווייה שאינה מפסיקה להתחדש, גם בגוף – המשכן המחודש של התיאטרון וגם בנפש – טיפוח ושכלול היצירה והשפה האמנותית. אגודת הידידים של תיאטרון הבימה, שמה לה למטרה לפתח את היצירה התיאטרונלית ולאפשר לקהל צעיר, הן במרכז והן בפריפריה, ללמוד ולחוות, באופן בלתי אמצעי, את קסמה של אמנות התיאטרון. אגודת הידידים מכירה גם בחשיבות הדיאלוג עם מדינות שונות בעולם ועל כן מסייעת לתיאטרון, כחבר בארגון תיאטרון אירופה המכונן, ה-UTE, בנסיעותיו לחו"ל ובחשיפת היצירה הישראלית בתיאטרונים רבים בעולם ופיתוח הדיאלוג עם יוצרים ואנשי תיאטרון ממדינות שונות.

י"ר אגודת ידידי התיאטרון הלאומי הבימה: עו"ד, ציפי רובין

חברי הנהלה:

ארליך גל, הראל אורה
חיימוביץ רונית, לנדאו ליאורה, רביד נאווה
רוזנברג ריקי - גזברית כבוד
יעל רב הון, רביץ אורלי

מייסדת ונשיאת כבוד: עו"ד, גולדנברג אורה

מזכ"ל: כהן פולין

ידידים הבימה

אבידן בריר ברוריה וד'ר אברהם בריר	גור אלן	ליאון אמנון ומלכה	קונדה ציפי ואפרים
אדלר וראובן בריר	גיג'ר מיכה ושרה	ליבאי דוד	קריב נילי
אהובי יגאל	גלר אתי	לנדאו ליאורה ואלי	קדי ישראל ונילי
אור תיאודור	גלזר עופר	לנדסברג דיטי ואלכס	קצין יהודית
אחיטוב ארנוינסקי ארזה	גרוס צביה יוסי	לנדסברג יובל ומואי	רו תדה ושמואל
אונגר יעל רומי	גרנות נעמי	לסט רוני וגי	רטה ומי ויהודה
אילין שרה	גורניצקי דורית ושות' עורכי דין	מושקו דורית ויורם	רב הון יעל
אייל אורקה	דנקור אורלי	מיכאלי סילבי	רב חן רפי
אלאלוף שרה	המבורגר יאיר ואילנה	מיתר עפרה	רביד נאווה ואברהם
אלאלוף אילנה	הורביץ דליה	מלמד דליה	רביץ אורלי
ארבל עדנה	זוגלובק מרים	מנורה מבטחים	רייכס חדוה
אלחנני איטה	זמיר רינה ויצחק	מנור נורית יואב	רפפורט עירית
אלקון עידית	דרויפוס בנק	נתנאל ענגי ועוזי	רחב רני והילה
אלרוני רונית	זרניצקי יוסי	סאמט חיים וודרה	רויבן ציפי ופנחס
ארליך גל ומישל	חיימוביץ רונית	סגול טובה וסמי	רויבנשטיין מיכל
ארליך מירה וגוריא	חכמי קנפנר ניצה	סטיבה אורה ואיתן	רוזנברג ריקי
אראל אסנת ועמי	חכמי יוסי	סדן שמחה ובת עמי	ריס איטה
ארקין דוריס ומואי	חן אריה ופסיה	עזריאלנט איה	שווסטר דליה
ברנבוים צביקה ונטלי	טייק עירונה	עופר רוני	שטרואס בן דרור רעיה
בוקשפן נורית	טור גדעון	פדני ענת וראובן	שטרואכר בת שבע
בלומנטל נעמי	טייק יהודית והנרי	פרדמן ליאורה ומיכאל	שליסל ציפורה וראובן
בלום ליאורה ונעמי	ים שחור מנחם ונעמי	פלדמן איה וזאב	שפיגלר רוני
בהר יוסי ועירית	ירון צילה וגוריא	פלבר אביבה	שפיטלני אודליה ואפרים
בנק לאומי	כהן אלי ואילה	פורר מיכל ודוד	שקד שושנה וישעיהו
ברטפולד אסי	כהן פיני ופנינית	פרלוק אורנה וד'ר חיים	שקד חיה
ברק אהרון ואלישבע	כרמל שוש	פופר ג'ר ואתי	שרזילי דניאלה
בר און איתן	כפיר דיתה	פרייס נורית	שרון רוני
גבריאל עדנה	לבנטל חיה	פרנקל שלומית	
גולדנברג אורה	לוי דיטה	צור אורנה ומשה	

מועצת הנאמנים של התיאטרון י"ר: אדריאן הרשקוביץ פרופ' מירה זכאי, יוכי דביר, דוד סיני, עמירה דותן דירקטוריון הבימה | יו"ר: בן עמי עינב סגן יו"ר: אמנון דיק אסתי אפלבוים פולני, יוסי שחק

מנכ"ל: אודליה פרידמן | מ"מ מנהל אמנותי: משה קפטן | סמנכ"ל: בני צרפתי

מנהל כספים: יגאל ספיבק

מנהל רכש, פרסום וע. מנכ"ל: יניב איתן

מנהלת מחלקה אמנותית ומלחמה: רות טון-מנדלסון

שחקני התיאטרון:

אקי אבני, אורי אברהמי, שלמית אדר, אלונור אהרון, נירית אהרונ-שוויצר, עודד אהרליך, ג'סיקה און, תמר אילנאי, דורון אורן, אושרת אינגדסט, גורג' אסכנדר, אניטל אלברח, נדיר אלדד, נצר אלוני, שיפי אלוני, אביב אלוש, גילה אלמגור, אהרון אלמוג, חונית אפל, ליאת אקטע, דפנה ארמוני, זוהר בדש, עמוס בוארון, חותם בלוטניק, ריקי בליך, שמיל בן-ארי, אפרת בן-צור, אורי בנאי, עידו ברטל, אלדר ברטמן, שריידי גבאריץ, דוית גביש, מרים גבריאלי, רינת גולדמן, לימור גולדשטיין, רבקה גור, גלית גיאת, לאה גלפסטיין, תום גרציאני, מורדי גרשון, נמרוד דגן, אמיר דדון, יבגניה חודינה, יואב דונט, נתן דטנר, רוני דלומי, רן דנקר, אורי הוכמן, רוברט הניג, דור הררי, אמנון וולף, דניאל ורטהיים, גיא זר-ארץ, ניר זליחובסקי, ענת חדיד, סיגי חזמה-פריצקר, ענת טוביה, הגר טישמן, דנה ידלון, בן יסופוביץ, יעקב כהן, שמוליק כהן, שמעון כהן, שני כהן, מיכאל כורש, תימור כהן, לירן כספי, יחזקאל לזרוב, לירון לוי, אמיר לוי, אילן ליבוביץ, רותי לנדאו, חנה לסלאלו, קובי מאור, תות מולאור, הראל מורד, שירי מיימון, רינת מטטוב, רוי מילר, מירי מסיקה, ניל משען, ראודה מן סוליומן, הראל סקעת, מאיה מעוז, שפי מרציאנו, ערן חגי נויברג, אלון נימון, לואי נופי, דוריס נמני, דניאל סגב, שחף סגל, עמי סמולרצ'יק, נורמן עיסא, דורון עמית, חוברטו פולק, רובי פורת-שוכל, מיי פיינגולד, אסנת פישמן, מיקי פלג, גיל פורנק, פיני קדרון, אבי קושניר, דבורה קידר, חותם קינן, טל קלאי, גלעד קלטר, מיקי קם, ליא קניג, טטיאנה קנליס-אוליר, גיל קפטן, רוני קקון, אלכס קחול, נתן רביץ, אור רגב, אורנה רוטברג, שחר רז, דור רייבי, דב ייזר, פולי רשף, יגאל שדה, גאיה שליטא-כץ, הילה שלו, יובל שלומוביץ, מיכל שפירא, תומר שרון, נלי תגר

השחקנים הוותיקים:

ישראל בידרמן, שלמה בר שביט, חולץ ברין, מרים זוהר, שמואל עצמון, פינינה פרח, דליה פרידלנד, אלכס פלג

תרגום בהצגות: תטא שירותי תרגום לתיאטרון

מנהלה:

מנהלת לשכת מנכ"ל: עינת שחם-יעקבי
מנהלת כוח-אדם: שוש בן-דוד
פקידת כוח-אדם: שני חנן
מנהלת פיתוח עסקי וגיוס משאבים: יונית וייס

אחזקה:

מנהל הבית: חיים אמויאל
חשמלאי הבית: סלומון עובדיה
מרכיזה: טלי דובינסקי, רות כהן, יעלה סגל
ס. מנהל מחלקת סדרנים: עמית אופנר, יוסי דיל
סדרן אחראי: נתי חכים, בועז וולנשטיין
מעין גורדון, מיכל רוזמן, קרן שני, מיכל רוזנפלד, אבי גרשון, שרית אדלשטיין, מרתה צרמיטוב, אביבית סימן טוב, יוליה פבריצב
עוזרת חשב: נגה כהן
אחראית מחלקת כספים:
אורית מושקוביץ
מח' כספים: יפה אסרף, תקוה גחפי, שרית סגס, קרן קורקוס

הנהלת חשבונות:

מנהלת חשבונות ראשית: שרה שדה
מנהלת מדור כסות: אסתי גולדשטיין

מחלקת שיווק:

מנהלת מכירות: חתונה קיפניס
עוזרת למנהלת מכירות: ענת נתן
מחלקת שיווק חוץ ואירועים:
מנהל: איתן אדר, ירדן רבינוביץ-יצחק
מנהלת מחלקה חינוכית: שיר סיני
שיווק פרויקטים ומכירה לקבוצות:
תמר אולמן, ג'ו קראוור, גלי מלמד, מאיה רוזנברג
מנהל מחלקת שירות לקוחות-מנויים:
אילן וולשטיין

מנהלת משמרת: שני לוי

קופאים: שי בכר, שירלי כהן, חותם נבון, רונית פרידמן

מחלקת הפקות:

מנהלת מחלקת הפקות: רוית שקורי
מנהל הצגות: מיכל אייזיק, אשרית טרבלסי,
דנה כץ-נעמן, חגית נמרודי, קארין סיגל,
נועה ענתות, יעל פורת, דנה פלסר,
דקלה פרבר, דבורי ריס, גוני שוהם, קרן שפט,
מור אמסלם, יותם קאלו ליבנה, יותם אורן,
לינה שניר, טל יגור, חמוטל פוסקולנסקי שחורי

להצגה

"המורדים"

הבימה: מנהל במה: דרור מנדלסון | סגן מנהל במה: דניאל יונס | תפעול תאורה: איתן ממייה
תפעול סאונד: לאון פרל, מורן דוידיאן | תפעול תלבושות: ג'טה מילר/איב לוזי, נטלי לוגסי/אלכס קוכמן
תפעול אביזרים: מירי ברכה/פפו אברהם | תפעול פאות: ענב ויינשטיין/מרב בר-נתן/עירית אבידן-חורין/
נטלי סוקולוב | פולו: רוני ברזילי/שיר אלבוך/ליטל מזרחי | תרגום: תומר קלרמן
הקאמרי: מנהל במה: משה ועקנין / איילון מעודד | תאורה: אהרון נחום | סאונד: איל רייכשטט
וידאו: אבשלום דויד | תלבושות: אירנה ויינמן, מיה לוי | אביזרים: שי לויאן | מנהלת ההצגה: שרה אפשטיין

טלפון: 03-5266666, פקס: 03-5266777, קופה: 03-6295555, אתר אינטרנט: www.habima.co.il

מודעות: מוליס שיווק 03-5161187 | הבימה, המערכת והמו"ל אינם אחראים על תוכן המודעות ועל סגנון, האחריות על המפרסמים בלבד. ט.ל.ח. 29

הצלחות הממשיות

LOVE LOVE LOVE

מאת מייק ברטל
בימוי: משה קפטן

סיפור אהבה בשלושה פרקים
מאת הארווי פיירסטין
בימוי: נתן דטנר

הצמה של אבא
מאת אמנון לוי ורמי דבן
בימוי: רוני פינקוביץ

לבד בברלין
עפ"י ספרו של האנס פאלאדה
מאת שחר פנקס
בימוי: אילן רון

סיפור פשוט
עפ"י ש"י עגנון
מאת שחר פנקס
בימוי: שיר גולדברג

עלובי החיים
מחזמר מאת אלן בובלי
וקלוד-מישל שברג
בימוי: משה קפטן

קורילונס
מאת ויליאם שייקספיר
בימוי: עירד רובינשטיין

אשה בורחת מבשורה
עפ"י ספרו של דויד גרוסמן
מאת חנן שנר ובבימוי

מה עושים עם ג'ני?
מאת ד. ר. ויילד
בימוי: הלל מיטלפונקט

המלט
מאת ויליאם שייקספיר
בימוי: מאור זגורי

משפחה עליזה
מאת רון קלארק וסם בובריק
בימוי: נתן דטנר

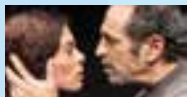
פתאום הגיע סתי
מאת אריק קובל
בימוי: איציק ויינגרטן

הכיתה שלנו
מאת טדיאוש סלובודז'אנק
בימוי: חנן שנר
בשיתוף התיאטרון הקאמרי

בוטנת ספרדי
מאת יצחק נבון
בימוי: צדי צרפתי

התיאטרון הלאומי הבימה מציג עונה של תיאטרון איכותי, עשיר וסוחף

פרטואר הבימה

המורדים
מאת עדנה מזי"א
בימוי: משה קפטן

עושה כרצונו
מאת מוטי לרנר
עפ"י ספרה של אסתי וינשטיין
בימוי: איה קפלן

סימני דרך
מאת אורן יעקבי וגורא יהלום
בימוי: משה קפטן
בשיתוף התיאטרון הקאמרי

אמא אמרה שאסור
מאת שרלוט קיטלי
בימוי: אתי רזניק

מיכאל קולהאס
מאת ג'יימס סונדרס
עפ"י היינריך פון קלייסט
בימוי: אילן רון

פילומנה
מאת אדוארדו דה פיליפו
בימוי: רוני פינקוביץ

שייקספיר מאוהב
עפ"י תסריט מאת
מארק גורמן ותום סטופרד
עיבוד לבמה: לי הול
בימוי: משה קפטן

פרידה
יצירה לתיאטרון מחול
מאת אביחי חכם

1984
מאת ג'ורג' אורוול
עיבוד: רוברט אייק ודאנקן מקמילן
בימוי: עירד רובינשטיין

שלוש אחיות
מאת צ'כוב
עיבוד ובימוי: חנן שנר
בשיתוף התיאטרון הקאמרי

תמונתו של דוריאן גרי
עפ"י אוסקר ויילד
עיבוד ובימוי: יחזקאל לזרוב

ורסאצ'ה שם זמני
מאת מיכל אהרוני
בימוי: אלון טיראן

בעלה של אשתי
מאת מירו גארברן
בימוי: רוני פינקוביץ

אין סוף
מאת ניק פיין
בימוי: מירי לור

טל: 03-6061900 | פקס: 03-6060950 | קופות: 03-6262900/960
דואר אלקטרוני: info@cameri.co.il | www.cameri.co.il

מנהל כללי: שמוליק יפרח
מנהל אמנותי: עמרי ניצן

מחזמר פשוט לאהוב

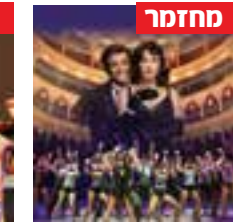
בכורה המורדים

בכורה ציד המכשפות

בכורה אגדת דשא

מחזמר סצחיקונת

הזאבים

פתאום דפיקה בדלת

החדר האחורי

תמונת מחיי נישואין

סוס אחד נכנס לבר

על האש

אשה בורחת מבשורה

איסמעיליה

שלוש אחיות

איוב הציבור

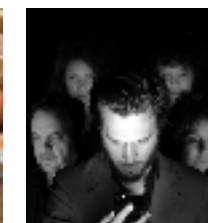
רשיון לחיים

הכיתה שלנו

יהודים רעים

קרום

ארוחת טעימות

הרטיטי את לבי

אשכבה

עוץ לי גוץ לי

כטוב בעיניכם

עשו מנוי להצגות הטובות ביותר בישראל 1-700-707-990

בראבו

בנק הפועלים חוגג עם התיאטרון הקאמרי 73 שנות יצירה
אנו גאים לתרום לאמנות הבמה בישראל במסגרת פעילותנו למען הקהילה

בנק הפועלים
להיות ראשון זה מחייב

פועלים בקהילה
כשנותנים מכל הלב, הלב מתרחב